

Sygn. akt IV KK 570/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

W sprawie **R. K.** skazanego prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
kasacji od tego wyroku wniesionej na niekorzyść skazanego przez
Prokuratora Generalnego

orzekł:

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 stycznia 2020r.
w sprawie III K (...)w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę temu Sądowi Rejonowemu do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniósł w dniu 22 grudnia 2020r. kasację od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...), na niekorzyść skazanego R. K., zaskarżając ten wyrok w części obejmującej orzeczenie o wymierzeniu mu łącznej kary pozbawienia wolności. W wyroku tym bowiem Sąd Rejonowy w B., **m.**

innymi, na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 2 k.k., w brzmieniu ustalonym stosownie do treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, w miejsce orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 17 stycznia 2006r., sygn. akt VI K (...) oraz Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 grudnia 2006r., sygn. akt III K (...) kar pozbawienia wolności wymierzył R. K. łączną karę roku i trzech miesięcy, zaliczając na jej poczet odbytą już karę pozbawienia wolności w okresie od 17 listopada 2004r. do 17 grudnia 2004r.

Podniósł, że w powyższej części zaskarżony wyrok został wydany z rażącą obrazą prawa procesowego, a to art. 410 k.p.k. wynikającą z pominięcia oczywistej w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności, że w wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 grudnia 2006r., sygn. akt III K (...) wymierzona została skazanemu K. kara roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności a nie kara roku pozbawienia wolności, jak to zostało przyjęte w zaskarżonym kasacją wyroku łącznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...). W konsekwencji wniósł o uchylenie tego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowego w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

W postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, z mocy art. 574 k.p.k., zastosowanie znajduje przepis art. 410 k.p.k. nakazujący, aby podstawę wyroku stanowiły wszystkie okoliczności ujawnione w toku rozprawy głównej. Tymczasem Sąd meriti procedując w sprawie niniejszej, dysponując pełnym i ujawnionym na rozprawie materiałem dowodowym, nie wykazał należytej staranności w należyтым zweryfikowaniu treści wyroków jednostkowych mających podlegać łączeniu. Wydając bowiem wyrok łączny obejmujący kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu R. K. (por. pkt 1 i 2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 17 stycznia 2006r., sygn. akt VI K

(...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w B. dnia 1 grudnia 2006r., sygn. akt III K (...), wymierzył mu, stosując zasadę asperacji, łączną karę pozbawienia wolności roku i trzech miesięcy. Przyjął za podstawę obliczenia granic w jakich może wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności (mogła ona być wymierzona, zgodnie art. 86 § 1 k.k., w granicach - od najwyższej z kar wymierzonych temu skazanemu za poszczególne przestępstwa do ich sumy) kary w wymiarze sześciu miesięcy pozbawienia wolności i roku pozbawienia wolności, zakreślając tym samym jej granice w przedziale od sześciu miesięcy do roku i sześciu miesięcy. Nie dostrzegł jednak, najpewniej w wyniku omyłki, że w objętym połączeniem wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 grudnia 2006r., sygn. akt III K (...) wymierzono R. K. karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności (nie zaś karę roku). Ponieważ, zgodnie art. 86 § 1 k.k., dolną granicę kary łącznej stanowi najwyższa z kar wymierzonych w podlegających łączeniu wyrokach, to oczywistym staje się, że nie było możliwe wymierzenie skazanemu K. łącznej kary roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności. Jest więc oczywistym, że wskazane wyżej uchybienie miało rażący charakter i jednocześnie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku. Bez wątpienia przecież takie postąpienie skutkowało wadliwym a bezpodstawnie korzystnym dla skazanego, ustaleniem granic w jakich powinna mieścić się wymierzana mu łączna kara pozbawienia wolności.

W tych okolicznościach zarzut kasacyjny jest trafny a to musiało skutkować uwzględnieniem kasacji i uchyleniem zaskarżonego wyroku w objętej kasacją części i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

W tych warunkach Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

